

[Indenrigsministeren.]

søge i et sagkyndigt udvalg med læger, jurister og erstatningskyndige folk.

Ordføreren for forslagsstillerne (*P. E. Eriksen*): Jeg vil da gerne sige ministeren tak for slutbemærkningerne, at vi kan se på dette forslag i et udvalg og igennem et udvalgsarbejde drøfte de forskellige ting og måske også derudfra kan finde frem til, hvordan vi kan tage spørgsmålet op, hvordan vi kan løse det. Det gælder også dette forslag om at lade sagkyndige se på det.

Jeg vil da gerne sige — det er baggrunden for, at forslagsstillerne har været inde på dette spørgsmål og altså ikke har været så betænkelige ved forslaget, selv om vi erkender, at der er problemer i det, som vi må se på, — at hele den danske befolkning vil være interesseret i den bedst mulige sundhedstilstand og sikkerhed imod sygdomme. Fortidens frygtelige epidemier gør, når vi læser derom, et dybt indtryk med de menneskelige tragedier og slægtleds tab. Men heldigvis har det jo været sådan, at lægevidenskaben gennem uddannelse, gennem forskning, ved hjælp af tekniske hjælpemidler, bedre sundhedsvilkår samt øget social standard er i stand til at kunne afværge lignende katastrofer. Det er kendskabet til vaccine med levende og med dræbt virus, indpodet i mennesket, der har gjort det modstandsdygtigt mod sygdom. Vi har endog ved vaccinationer i befolkningen kunnet næsten udrydde tidligere frygtede sygdomme og har peget på kopper og polio; andre kunne tages med.

Det kan ikke afvises, at alle mennesker, som er udsat for medicinsk behandling, løber en vis risiko for at rammes af uforudsete og alvorlige sygdomstilfælde, selv om det heldigvis er sjældent. Det kan ske ved behandling, måske fordi et enkelt menneske er mere modtageligt end et andet over for en bestemt medicin, og enkelttilfælde viser også, at vaccinationer kan forårsage alvorlige komplikationer. Lykkeligvis er det i et meget begrænset antal tilfælde, at det sker, men derfor er det ikke mindre nødvendigt at være opmærksom på de problemer, som så kan opstå.

Jeg er vidende om tilfælde af koppevaccination med dødelig udgang, og i henhold til sundhedsstyrelsens oplysninger i

december 1966 har der af 5,6 mill. vaccinationer af 2,8 mill. mennesker med Sabinvaccine været 5 tilfælde af lammelser, fra anden side er oplyst mindst 7 tilfælde, hvor man efter beregninger fra udlandet kun måtte have 2 tilfælde af sygdom efter vaccination. Efter svensk opgivelse har Ungarn også for stor en frekvens, fra Bulgarien nævnes 11 tilfælde af 6 mill. vaccinationer. Vi kan vist sige, at vi her i Danmark har et effektivt sundhedsvæsen og dermed større mulighed for at registrere de indtrufne tilfælde. Der er altså en vis, men heldigvis beskeden risiko i forbindelse med vaccinationer, og jeg har ikke nævnt det her, og vi har heller ikke fremsat forslag for at forskrække befolkningen. Tværtimod, uden disse omfattende befolkningsvaccinationer havde problemerne og sygdomstilfældene været endnu farligere og endnu sværere. Derfor tror jeg heller ikke, at der, som ministeren nævner det, bliver en frygt i offentligheden for komplikationer af virkningerne af generelle regler, og at det kan have den modsatte virkning.

Men når det nu er sådan, at der kan opstå problemer, så står det tilbage: hvordan hjælper samfundet ved disse enkelte tragiske tilfælde over for de opståede menneskelige og økonomiske skader? Sundhedsstyrelsen og indenrigsministeriet har i tidligere udtalelser været inde på erstatningsproblemerne.

For at skabe trykthed for eventuelle følger ved vaccinationerne tillod jeg mig at følge sundhedsstyrelsens oplysninger op med et spørgsmål til indenrigsministeren den 30. december forrige år med tanke om, at indenrigsministeren ville indføre generelle regler, der sikrer fuldstændig erstatning fra det offentlige til personer og pårørende, som er blevet ramt, og også derigennem sikrer mulighed for en hurtig sagsbehandling. Det kan, som også ministeren nu har nævnt det her, være forbigående sygdomsforløb, det kan være varrende, og det må man selvfølgelig også se på.

I svaret af 12. januar afviste ministeren at indføre sådanne generelle regler, og derfor tog vi, forslagsstillerne til den folketingsbeslutning, vi behandler i dag, spørgsmålet op. Medlemmer fra venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre mener, at ministeren gennem erstatningsregler burde sikre, at befolkningen ikke